

ה"ט 60160/05/23 - דניאל גילקרום נגד אורי מדמוני, ינון שוורץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 60160-05-23 גילקרום נ' מדמוני
ה"ט 60196-05-23 גילקרום נ' שוורץ

לפני:	כבוד השופט רון גולדשטיין
המבקש:	דניאל גילקרום
	נ ג ד
המשיב בה"ט 60160-05-23:	אורי מדמוני
המשיב בה"ט 60196-05-23:	ינון שוורץ
בשם המבקש:	בעצמו
בשם המשיבים:	עו"ד יצחק בם

פסק דין

כפי שהבהרתי לצדדים במהלך הדיון שהתקיים היום בפניי בשתי הבקשות שבכותרת שהוגשו על ידי המבקש לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: **החוק**), המסגרת הדיונית של בקשה למתן צווים לפי החוק האמור אינה האכסניה הדיונית המתאימה והנכונה לדון במכלול הסכסוך שנתגלע בין הצדדים, שבמוקדו טענות המשיבים, כמו גם טענותיהם של תושבים נוספים המתגוררים אף הם, כמו בעלי הדין, בישוב מעלה לבונה שבדרום-מזרח השומרון, בדבר בחירתו של המשיב לערוך שיפוצים בביתו באמצעות קבלן ופועלים שהינם בני מיעוטים. ממילא אין בדעתי להתייחס למחלוקת זו ולהביע בה כל עמדה. השאלה היחידה הטעונה הכרעה במסגרת הדיונית הנוכחית, הינה האם עלה בידי המבקש להראות כי המשיבים אכן מטרידים אותו, את משפחתו, כמו גם את הקבלן והפועלים העובדים בביתו, באופן העולה כדי הטרדה מאיימת המצדיקה מתן צווים לפי החוק.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את חומר הראיות שהוגש לא ראיתי לנכון ליתן צו כנגד המשיב בה"ט 60160-05-23, מר אורי מדמוני (להלן: **מדמוני**). על-פי הנטען בבקשה, מדמוני "מפחיד את הפועלים ומאיים עליהם". עוד נטען, כי מדמוני "התחזה לאיש בטחון כדי לצלם ת"ז". המבקש הוסיף וטען כי הוא חשש שמדמוני "הסיט [כך במקור] נוער לעשות גרפיטי על המדרכה והכביש בפתח ביתו". ברם, במהלך הדיון שהתקיים בפניי טען מדמוני כי אכן שוחח עם הקבלן והפועלים שעבדו בביתו של המבקש, אך לטענתו מדובר היה בשיחה אחת, שנמשכה כ-15 דקות, אשר במהלכה לא טען בשום שלב כי הינו איש בטחון, לא הפחיד את הפועלים ולא איים עליהם. לביסוס טענתו זו השמיע מדמוני באולם בית המשפט את הקלטת השיחה שקיים במקום עם הקבלן והפועלים. האזנתי בקשב רב לשיחה זו, אשר לשיטתי אין באמור בה כדי להצדיק מתן צו לפי החוק. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שמההקלטה עולה כי מדמוני לא הציג עצמו כאיש בטחון אלא כתושב הישוב וכי מדמוני - כך על-פי עדותו של המבקש עצמו - לא נכנס לשטח ביתו של המבקש בעת ששוחח עם הקבלן והפועלים. אמנם שאלה היא מכוח איזו עילה ואיזו זכות מצא מדמוני לבקש מהקבלן והפועלים שיציגו לו את תעודת הזהות שלהם ומדוע בחר לשוחח איתם כאשר המבקש אינו נוכח במקום. אפשר, כי בנסיבות אלה יכול היה מי שנכח במקום - וכוונתי היא לקבלן ולפועלים - לפרש את התנהלותו זו של מדמוני

כמיועדת להלך אימים על הפועלים ולרמוז להם כי עדיף להם שלא יבצעו את עבודות השיפוצים בביתו של המבקש בשל היותם בני מיעוטים. ברם, המבקש לא להביא את הקבלן או את הפועלים למסירת עדות, והוא עצמו לא נכח במקום. אמנם במהלך הדיון שהתקיים בפניי טען המבקש כי אין מניעה להבאת הקבלן למסירת עדות, אך לא הוסבר מדוע הקבלן או מי מהפועלים לא התייצבו לדיון במועד שנקבע. זאת ועוד, הקלטת השיחה שהושמעה בדיון מלמדת כי אופן הצגת השיח בין מדמוני לפועלים, כפי המתואר בבקשה, אינה עולה בהיבטים שונים בקנה אחד עם האמור בהקלטה. כך למשל, ההקלטה מלמדת כי מדמוני לא הציג עצמו בשום שלב כאיש ביטחון אלא כתושב המקום והוא אף הזדהה בפני הקבלן והפועלים בשמו המלא. ודוקו, גם אם היה הקבלן מתייצב לעדות וגם אם היה מקום לקבוע כי השיחה שהתקיימה בין מדמוני לקבלן ולפועלים עולה כדי הטרדה, הרי שעל הטוען להטרדה מאיימת להוכיח שני תנאים מצטברים; האחד - ראיות בדבר הטרדה או אימים חוזרים ונשנים, והשני קיומו של חשש סביר כי המטריד או המאיים יחזרו על התנהגותם (ראו, למשל, ע"א (מחוזי - חיפה) 5791-11-21 **שמעוני נ' דקל**, פסקה 13 (5.12.2021)). יובהר, בהקשר זה, כי המבחן לסיווגה של התנהגות מסוימת כ"הטרדה מאיימת", הוא מבחן אובייקטיבי כאשר ככלל אין הכוונה לאירוע חד פעמי אלא "דפוסית התנהגות מטרידים" הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של המבקש (**שם**, בפסקאות 12-11). אינני סבור כי עלה בידו של המבקש להראות כי תנאים אלה מתקיימים בעניינו של מדמוני, משנטען כי מדובר היה באירוע חד-פעמי, ונכח עדותו של מדמוני כי לא פנה לאחר האירוע מושא הבקשה לפועלים פעם נוספת (עדות שמצאתי כמהימנה לעניין זה). בנסיבות אלה לא קמה עילה להוצאת צו כנגד מדמוני. זאת, כאמור, מבלי שאחווה כל דעה לגופו של הסכסוך הרחב יותר שנתגלע בין הצדדים.

למסקנה דומה הגעתי אף בקשר עם הבקשה בעניין המשיב בה"ט 60196-05-23, מר ינון שוורץ (להלן: **שוורץ**). אכן, הוצג לי תיעוד וידאו קצר, שצולם ככל הנראה על-ידי הקבלן, שבו נראה מר שוורץ מצלם את הקבלן ואת הפועלים באמצעות מכשיר הטלפון שלו (יצוין, כי בין הצדדים הייתה מחלוקת אם מדובר היה בצילום של תמונות "סטילס" או שמא צילום בוידאו מצדו של שוורץ). ברם, גם לעניין זה התרשמתי כי מדובר היה באינטראקציה חד-פעמית, שלא הוכח שהיא כשלעצמה היוותה בגדר הטרדה מאיימת. גם בנקודה זו אדגיש כי המבקש לא נכח במקום בעת ששוורץ צילם את הפועלים, והקבלן או הפועלים העובדים עמו שצולמו על-פי הנטען על-ידי שוורץ, לא מסרו עדותם בהליך. אשר לאירועים שהתרחשו ביום 21.5.2023 בשעות הערב, עת התאספו מספר ילדים ליד ביתו של המבקש, ובהם בנו של שוורץ - הוצג לי תיעוד של חילופי דברים בין המבקש לבין שוורץ (תיעוד שנלקח ממצלמת האבטחה שהציב המבקש בשטח ביתו, כך לטענתו). לא שוכנעתי כי הדברים שהטיח שוורץ במבקש כפי המתועד באותו סרטון, כגון דרישתו של שוורץ כי המבקש לא יאיים על ילדיו; אמירתו של שוורץ כי זכותו להפגין ליד ביתו של המבקש; וטענתו של שוורץ כי יקרא למשטרה, עולים כדי הטרדה מאיימת. מה גם, שממילא הצהיר שוורץ בדיון שהתקיים בפניי כי ה"הפגנה" שהייתה מחוץ לביתו של המבקש לא נעשתה על דעתו וכי הבהיר בהמשך לבנו שעליו להימנע מהשתתפות בהפגנות כאלה בעתיד.

בנסיבות אלה לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית עובדתית המצדיקה מתן צווים לפי החוק.

לצד זאת ובמבט צופה פני עתיד בלבד ראיתי להבהיר, כי ככל שמאן דהוא יפנה לקבלן ולפועלים העובדים בביתו של המשיב, באופן חוזר ונשנה, אשר עולה כדי הטרדה, וככל שמאן דהוא יקיים "הפגנות" מחוץ לביתו הפרטי של המבקש או יפעל לריסוס של כתובות שם, כי אז ייתכן בהחלט שניתן יהיה לקבוע (על בסיס תשתית ראייתית מספקת) כי עסקינן ב"דפוס התנהלות" אשר עשוי יהיה להצדיק בעתיד מתן צווים לפי החוק.

בכפוף לאמור, הבקשות נדחות. בנסיבות העניין ומבלי שנעלמו מעיניי טענות בא-כוח המשיבים, ובהתחשב בכך שפסיקת הוצאות בהליכים לפי החוק הן בגדר חריג לכלל - לא ראיתי לפסוק הוצאות.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק-הדין ותסגור את שני התיקים שבכותרת.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.